

Vestre Landsret holdt den 17. februar 2009 kl. 10.00 møde på tingstedet i Viborg.

Som dommer fungerede landsdommer John Lundum.

Som retssekretær fungerede [Medarbejder ved retten]

Der foretoges:

V.L. B-2167-08

[Virksomhed 1]

ved [Kærende (tidl. Sagsøger)]

mod

[Indkærede (tidl. Sagsøgte)]

og V.L. B-2173-08

[Indkærede]

mod

[Virksomhed 1]

ved [Kærende]

Fremlagte bilag i V.L. B-2167-08:

Kæreskrift.

Brev af 18. november 2008 fra Retten i Kolding.

Retsbog af 31. oktober 2008 fra Retten i Kolding (BS 8-818/2008).

Fremlagte bilag i V.L. B-2173-08:

Kæreskrift

Brev af 18. november 2008 fra Retten i Kolding.

Retsbog af 29. oktober 2008 fra Retten i Kolding (BS 8-818/2008).

Sagens øvrige bilag var til stede.

Den 29. oktober 2008 har byretten truffet afgørelse om, at sagen må anses for egnet til at blive behandlet efter reglerne om småsagsproces (V.L. B-2173-08).

Den 31. oktober 2008 har byretten afsagt kendelse om, at det tillades [Indkærede], at stille sine to spørgsmål til en sagkyndig (V.L. B-2167-08).

Landsdommerne John Lundum, Erik P. Bentzen og Gitte Kuhlwein (kst.) har behandlet sagen.

Landsretten afsagde

K e n d e l s e:

Twisten vedrører [Virksomhed 1's] mulige resttilgodehavende i forbindelse med [Indkæredes] køb af 3 køer og 2 tyrekalve. [Indkærede] har gjort gældende, at 2 af de leverede køer ikke er avlskøer, og at hun som følge af denne mangel har krav på et forholdsmæssigt afslag.

[Indkærede] har i første række gjort gældende, at byretten ikke har håndteret sagen som en småsag, og at det er usikkert, om en sag starter i småsagsprocessen, eller om den skal henvises hertil.

Sagen har ifølge stævningen en økonomisk værdi på 26.665 kr.

[Virksomhed 1] har i replikken forhøjet påstanden til

37.915 kr. Sagen er dermed omfattet af reglerne i retsplejeloven kapitel 39, jf. retsplejelovens § 400, stk. 1, nr. 1. Landsretten bemærker i den forbindelse, at en sag automatisk er omfattet af reglerne i retsplejelovens kapitel 39 om behandling af sager om mindre krav, hvis sagen vedrører krav, der ikke har økonomisk værdi, eller som har en økonomisk værdi af højest 50.000 kr. En behandling af sager af den nævnte art efter reglerne om almindelig proces forudsætter, at byretten træffer afgørelse om, at sagen skal overgå til behandling efter reglerne om almindelig proces.

Indkærede har i anden række anmodet om, at sagens videre behandling skal ske uden anvendelse af reglerne i retsplejelovens kapitel 39. **Virksomhed 1** har protesteret mod, at sagen henvises til almindelig proces.

Sagen angår - i hvert fald på sit nuværende stadie - ikke særlig komplicerede faktiske eller retlige forhold. Sagen har heller ikke særlig betydning for en part ud over påstanden. Betingelserne for henvisning til almindelig proces på grundlag af bestemmelsen i retsplejeloven § 402, stk. 1, er derfor ikke opfyldt. Landsretten tiltræder derfor, at byretten ikke har henvist sagen til almindelig proces.

Virksomhed 1 har kært byrettens afgørelse om, at det tillades **Indkærede** at stille to spørgsmål til en sagkyndig.

I Justitsministeriets bemærkninger til lovforslag nr. L 168, Ft 2005-06, side 261, er om forslaget til retsplejelovens § 403 blandt andet anført:

"Bestemmelsen er udtryk for en ret begrænset skærpelse af kravet til bevisførelsens relevans. Bestemmelsen betyder således ikke, at parternes anmodninger om bevisførelse ikke i praksis i vid udstrækning vil kunne imødekommes, men derimod, at bevisførelsens betydning for sagen skal være sandsynliggjort i højere grad, end det kræves efter de almindelige procesregler. Bestemmelsen skal ses i lyset af formålet om, at småsagsprocessen skal være en hurtigere og billigere måde at få afgjort sager på."

I Justitsministeriets bemærkninger til samme lovforslag er der på side 261 f om forslaget til retsplejelovens § 404 blandt andet anført:

"Efter stk. 1 kan sagkyndig oplysning efter anmodning fra en part tilvejebringes ved en forenklet form for syn og skøn eller ved indhentning af en udtalelse fra en brancheorganisation, responsumudvalg eller lignende. En sagkyndig erklæring kan således være udtryk både for et mere abstrakt sagkyndigt skøn (typisk foretaget af en brancheorganisation, responsumudvalg eller lignende) og for et konkret sagkyndigt skøn, typisk på grundlag af en besigtigelse (typisk foretaget af en særlig sagkyndig person)."

Landsretten finder det tilstrækkeligt sandsynliggjort, at en sagkyndig persons besvarelse af de to spørgsmål kan have betydning for sagen. Bestemmelsen i retsplejelovens § 404, stk. 1, er ikke til hinder for, at byretten som i den foreliggende situation kan vælge at anvende et allerede formuleret udkast til spørgsmål til den sagkyndige, der skal udpeges.

Landsretten tiltræder derfor tillige, at byretten har tilladt, at Indkærede stiller de to spørgsmål til en sagkyndig.

T h i b e s t e m m e s :

Byrettens afgørelser stadfæstes.

Sagerne sluttet.

John Lundum